

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Collectio
Gjörwellsiana

BRÉF: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, til Herr
Grofshandlaren Joh. Nicl. Lindahl och hans Hustru; dat.
Stockholm, d. 30 Mart. 1792.

^{oft} ^{innehåll}
Första Nyheten och Känslan öfver vårt Konunga- ombytte.
Bilagor.
Mine aldräkäraste Barn.

GUSTAF III är icke mera til. Gud vare hans Sjal Nädig!
GUSTAF ADOLF utropades genast: Gud bevara Konom!
Med fifta Post, d. 27, skickade jag, under Prof. Lidens Couvert, et
Bref til Juder Pehr och et til vår Skofva. Lat anteligen med om-
gäende Post weta, om de framkommit, samt under orubbadt Couvert?
Under desamma lag också en vigtig Depêche til Linköping
Hälsa aldräkärsteligast Bror diden. Hvad han lärer innerligen
med oss bedröfwad öfver det aldeles irreparable Fod-fallet! Min
Hustru är fast öfröfelig. I går afton wro alla Barnen hos oss,
och vi gräto samfält.
Jag förnyar under nuwarande Ställningen det förra Betingandet:
at ingen endra utom Bror diden får läsa mina Fortroendes-
Bref til Eder, eller weta hvad de innehålla. Gud wälsigne Eder
och gifve oss drageliga Dagar! Jag trycker Eder til mit Hjerta,
formär ej mera, Särarne rinna fröidh. - -

Gjörwell.

Bilagor.

Bestående uti de följande Rader, jag fick, efter ingången Nyhet
til Norrköping om Kon. Gustaf III:s adrig nog beklageliga
Dödsfall, af Hr Professor J. H. Liden, mina därvarande Begge
Barn och Hr Grofhandlaren Peter Lindahl.

1.

1
Tisdags morgonen, den 3 Apr. 1792.

Uuder de Försträckelsens dagar, vi nyligen framlefvat, har jag
icke förmåt dictera något enda ord til någon enda Vän. Vår
bestörning, barn och sorg kunna ej beskifvas.

Neque populi aut plebis ulla vox, sed attoniti vultus, &
conversa ad omnia aures; non tumultus, non quies, quale
magni metus & magna ira silentium est.

Dina Bref riktigt och obrotne framkomme. Intet enda af
alla mina Bref har varit ömadt. Har ej eller hört, at något hit
til Staden ankommit, som undergått Operation.

Allt har blifvit til Linköping befordradt, och det prompt. Har
ej hört något derifrån på snart 14 dagar. Som och Redörefse där
som annorstädes.

Jag är genomfukt och undrar själv at jag kan lefva. Obegrip-
neliga Förlor! Den högste förbarne sig öfver Fäderneslandet och
öf alla !!!
Liden.

2.

Min vördade Herr Svärfader.

Full af bestörning förmår jag knappast tacka af vördnads,
fullaste hjertu för de rörande Breffren. Jag väntar med Bäfran
på den ännu ej ankomne Stockholms Posten. Gud låte mine Svär-
föräldrar och ömna närmafte ej genom sorg ådraga sig sjukdomar!

Bilägger min K. Fars svar på det så förtäffliga Breffet, och
förhvars innehåll jag ej kan nog yttra min och min Skapas Tacksamhet.
Fårarne hindra mig mera skriva; men jag uphör aldrig, at med
barnsig undergifvenhet til mit sista ögonblick framhärda

Norrköping den 2 Apr. 1792.

en ödmjuk, lydig Svärson,
J. N. Lindahl.

3.

Åldra bästa Far! Hvad är till at skrjpa i så jäfveliga dagar,
som vi nu äro uti! Besvärning förtar alla sinnen hos mig;
och jag kan ej säga et ord annat, än min eviga och önda
tacksamhet för alla min Söta Fars emot mig öfverhopade
godheter. Söta Fars sista bref gjorde mig glad och rörd. Ack!
det väl! Håll på alla, och förgät ej en liten öm, men mycket
voad Dotter.

4. Norrköping, den 31 Martii 1792.

(Min af hjertat vördade och älskade Broder!!)

Hvart kärkomma Skrifvelse af den 27 dennes erhållit; hvar
af inhämtat en glad och hugnesam Tidning, som jag hade
här af våra kära Darn förväntat mig jämveta, men deris
vördnadt och kärleksfulla Hjertan haft någon försyn at yppa*.

Den Slögste, som har allt uti sin Almagts hand, Han tackas
af sin kärleksrika Hjerta i nåde ledsaga vår kära Dotter
till en lyckelig förtgång, samt styrka och hjälpa henne, så
skunden malkas, at vi få glädjas och se våra Darnbarn!

Ack! hvad skulle det icke fördubbla min glädje, om den
Slögste förlänke mina kära Syster de lifs-krafter till at resa
och vistat hos mig, at vi uti vår höga ålderdom kunde med
lekamliga ögon få se hvarandra, som försynen har knutit
oss till samans, med Guds hjälp och bistånd, uti et ouplösligt
band! - Imidlertid fortfar min kära Gustava dageligen
uti et beständigt Ang emot mig, med alla de upstänkeliga
Kärleks-betyggher hon kan up tänka. Jag öjder väl till,
så godt jag kan, försvara mig; men jag finner ofta utaf
mina ålderdoms-skrovligheter, at jag blifver efter, som
hon får låta sig nöja med.

Ack! Du evige Förbarmare! huru står det nu till med
Svea Inbyggare? Ack! huru hårdt har icke den Slögste
tillåtit agas oss arma Syndare, som i våra Förlöner

* Jag tog mig, på mina Darns begäran, anledning af unga Fru för
Lindahls välfignade tillstånd, at tillsefra hennes Svärfar et ömt, förtroendes
bref, hvarpå detta är den käse Gubbens förtrogna svar.

för vår hulda Herrans Smorda varit kalla och Gjemma!
lek! at de fäseliga Människor haft någon känsla i sit
syndiga hjerta, och läst i vår Svrenska Psalmbok: Gjör
väl och lät att ondt bestå &c. &c. och uti en Vers: Förbida
Gud och hans bud håll &c. &c. *)

Min och minas Kärliga Hälsningar til Frä Syster samt
öfliga Systerkonen från den, som önskar sig af upriktigt
hjerta stödse framlefvä

Min H. Kära Syster

förbundne Tjenare
Peter Lindahl.

*) Dessa citationer äro uti mina Christliga och underfäneliga ögon
Gyllene Tänkesspråk och vidt öfverträffande alla de til Uppror och
Konunga-mord ledande Litter Clastica utur Tidens Arostlar, Voltaire,
Raynal, Rousseau, Mirabeau, Brissot &c. &c.